in occidentem instar solis lampas
resplēduit. Beatus aūt Prosp in
suis cronicis sic ait Jheronim⁹ pre
sbiter i Betlehē toti iam mūdo cla
rus habitat. egregio igemo a stu
dio vniuerse ecclesie seruiens. Y
sidorus vero in libro ethimologi
ait. Jheronim⁹ triū linguarū peri
tus extitit. Cuius inēpretatio cete
ris aūfertur. qm̄ a verborū tenatio
est a pspicuitate sententie clarior
atq; vt pote a xpiano iterprete ve
rior. In dyalogo q̄ Seueri disci
puli sū Martini qui eius tpe fuit
sic de Jheronimo scriptū habetur.
Jheronim⁹ preē fidei meritū. doctq;
virtutū: nō solūm latinis atq; gre
cis ꝗ etiā hebraicis ita lēis instruc
tus ē. vt se illi in oī scientia nemo
audeat ꝛparē. Cui iugis aduersⁿ
malos pugn̄. perpetuūq; certamen
Oderūt eū heretici: q̄ eos impugnare
nō desijt. Oderūt clerici q̄ vitam eo
rū isectabat a ēmina Sz plane eū
tom diligūt a mirant. Nā qui eū
hereticū ēē arbitrant: insamunt.
Tot⁹ sp in lcōe: totus in libris est
Non die nō nocte q̄escit. aut legit
aliq̄d sp aut scribit. Hec Seuer⁹
Et sicut ex hijs vbis p̄z a sicut ip
se sepe testat multos pseutores a
multos detractores perpessus est.
Quas tñ pseucōes q̄ liberter susti
nuerit: patet ex eo q̄ sicut dicit i
ēpla ad casellā. Gratias agas d̄o
quia dign⁹ sum hijs quē oderit
mund⁹. Maleficū me garriūt: sed
scio ad regnū p infamā a bonam
famā. Item. Vtinā ob dn̄m mei nom̄
atq; iusticiā vmūsa me infidelitas
turba pseq̄tur. Vtinam ob probr̄
um meū solidi⁹ exurgat b mūd⁹
tm̄ vt merear a xpō laudari a sue
pollicitacōis sperare mercedē. Gra
ta itaq; a desiderāda tēptatio ē: cu
ius premium a xpō sperat in celo.
Nec maledictio grauis ē que diui
na laude mutat. Obijt aūt circa ā
nos dn̄i. CCCLxxviij. ¶ De noie.

Remigi⁹ a remige q̄ est nauis
ductor vel rector. Vel d: a re
mis q̄ sūt instrumenta q̄b nauis
ducit a egidis luctatio. Ipē em̄ ec
desiā gub̄nauit a a piculo naufra
gij eā duxit ad portā paditū. Pro
ea luctat⁹ ē cōtra insidias dyaboli.
¶ De sancto Remigio epō.

Remigi⁹ regē Lodowicū et
gentē Fracorū ad fidē cōuer
tisse d: Debat em̄ rex vx
orē noie Rotūdimā xpiamissimā q̄
virū suū ad fidē mitebat cōuertere
ꝗ neq̄bat. Que cū filiū genuisset ip
sū baptizare voluit: ꝗ rex oino pro
hibuit. Illa āt q̄escē nō valēs: tā
dē vir hoc a rege obtinuit a filius
baptizauit. Qui cū baptizat⁹ eēt:
subito ē defūct⁹. Cui rex Nūc appa
ret q̄ xp̄s vlis de⁹ ē. qui eū p quē
fides potat e⁹ sbliari: ñ potuit i vi
ta ꝛseruare Cui illa Immo in hoc a
do meo valde me diligi setio. q̄ p
mū frem̄ venēs mei ipm recepisse
cognosco q̄ regnū mfinite tuo mē
li⁹ filio meo largit⁹ ē. Cōcepit itm
a aliū petit quē vt pmū cū multa i
stātia baptizari frē. ꝗ em̄ sbito ifir
mat: ita q̄ de e⁹ vita despat. Aitq;
rex vxori. Vē debil ē de⁹ tu⁹ q̄ nul
lū i suo noie baptizatū ꝛseruare pt